

Cum vei înțelege?

Matei 13:3-23

Marcu 4:3-20

Luca 8:4-15

Parabolele lui Isus

Această lecție este ușor de ilustrat. Poți ieși afară și să arăți vizual diferitele tipuri de sol pe care ar fi căzut sămânța.

Isus a propovăduit multe pilde. Întrebați-i dacă știu ce este o pildă.

O parabolă este o poveste simplă, folosită pentru a ilustra o lecție morală sau spirituală.

Isus își începe povestea vorbind despre cineva care seamănă. Aceasta este o situație diferită de Cineva sapă pământul și pune sămânța în pământ. Aceasta este o ilustrație a cuiva care împrăștie semințe; merge, aruncându-le cu mâinile.

Când semănătorul, sau fermierul, a semănat, o parte din semințe au căzut pe marginea drumului. Apoi au venit păsările și le-au mâncat, sau le-au devorat, adică le-au mâncat pe toate și n-au lăsat niciunul.

Discuta:

Probabil că bărbatul mergea prin câmp, iar o parte din acesta s-a revărsat pe drumul frecventat. Ce fel de pământ ar fi cel de pe marginea drumului? Acest pământ ar fi foarte tare; ar fi fost tasat de oamenii și animalele care au mers pe el. Luca spune că sămânța a fost călcată în picioare. Dacă ceva este călcat în picioare și apoi călcat în picioare, s-ar părea că ceea ce calcă oamenii are vreo valoare? Ai fi atent la ceea ce calci? Nu. Ai merge, probabil că nici măcar nu te-ai uita în jos și nici măcar nu te-ai gândi la ceea ce calci, pentru că pare atât de nesemnificativ și lipsit de valoare.

Observați că ceea ce este călcat în picioare de oameni și animale ca fiind complet inutil este ceva ce păsările văd ca fiind o sursă de viață. Pentru păsări, este de o importanță primordială; aceasta este hrana lor zilnică. Ceea ce oamenii ignoră complet, păsările se năpustesc să consume, deoarece aceasta este masa lor zilnică. Pentru pasăre, este o sursă de viață.

O parte din semințe a căzut pe pământ pietros. Acesta ar fi pământ cu multe pietre la suprafață și chiar sub suprafață. Sămânța de pe acest sol a crescut repede. Dar, pământul nu era foarte adânc, așa că s-a ofilit și s-a pârjolit când a răsărit soarele, deoarece nu avea rădăcini.

O parte din semințe a căzut pe pământ cu spini. Aproape că spinii ar fi în pământ, dar încă nu creșteau. Poate că nici nu ți-ai fi putut da seama că sunt acolo. Dar spinii au crescut odată cu sămânța și, pe măsură ce au crescut împreună, sămânța bună a fost sufocată și nu a dat rod. Poate că a crescut o vreme, dar nu a produs rod.

Cealaltă sămânță a căzut în pământ bun. A crescut și s-a înmulțit și a dat rod. Unele de o sută de ori, altele de șizeci de ori și altele de treizeci de ori mai mult decât a fost semănat.

Atunci Isus a zis: „Cine are urechi de auzit, să audă!”

Isus nu vorbește despre urechile de pe capul tău. El vorbește despre inima ta, despre auzul tău spiritual. Dacă ai o inimă bună, poți asculta și înțelege ce înseamnă asta (1 Corinteni 2:10-14).

După ce ucenicii au rămas singuri cu Isus, L-au întrebat de ce le vorbea oamenilor în pilde și ce înseamnă această pildă.

Isus le-a spus că ucenicilor le-a fost dat să cunoască tainele Împărăției cerurilor, dar acestea nu sunt pentru oricine. Adevărurile Împărăției sunt ascunse pentru cei care își pun credința în Isus.

Cum vei înțelege?

În Isus sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și cunoașterii. Însă cei care L-au respins pe Isus nu pot înțelege aceste adevăruri și mistere ascunse și nu au „urechi să audă” (1 Corinteni 2:7; Coloseni 2:2-3; 1 Petru 3:4; Isaia 45:3).

Isus le-a spus apoi ucenicilor că oricui are (înțelegere) i se va da și i se va da din belșug. Cine nu are, i se va lua chiar și ce are. Dacă nu folosim ceea ce ni se dă, atunci i se va lua.

Isus a spus că le-a vorbit oamenilor în parabole pentru că ei priveau, dar nu vedeau cu adevărat. Auzeau, dar nu ascultau cu adevărat.

Isus împlinea o profeție din Isaia 6:9-10 și Isaia 44:18, unde se vorbește despre oameni care spun că vor auzi, dar nu vor înțelege; vor vedea, dar nu vor pricepe cu adevărat. Inima lor este împietrită, urechile lor nu pot auzi și și-au închis ochii ca să nu vadă cu ochii lor și să nu audă cu urechile lor; pentru că, dacă ar înțelege, ar înțelege cu inima lor, s-ar converti și Isus i-ar vindeca.

Ucenicii cred; îl prețuiesc pe Isus. El le spune că fericiți sunt ochii lor, căci văd; și urechile lor, căci aud. Au fost mulți profeți și oameni drepti care au vrut să vadă lucrurile pe care le văd ucenicii și nu le-au văzut și au vrut să audă lucrurile pe care le aud ucenicii și nu le-au auzit. Ucenicii au fost binecuvântați să trăiască în acel timp, iar noi suntem binecuvântați să trăim în acest timp în care noi, cei care credem, suntem capabili să vedem și să înțelegem învățăturile lui Isus.

Apoi, în Marcu 4:13, Isus spune ceva foarte interesant. El spune,

„Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum puteți înțelege o pildă oarecare?” Această parabolă a semănătorului este fundamentală. Înțelegerea acestei parabole este cheia pentru a înțelege toate parabolele și semnificațiile învățăturilor lui Isus.

Isus își începe explicația:

Semănătorul seamănă cuvântul. Sămânța ESTE cuvântul lui Dumnezeu. Sămânța NU este problema. Pământul reprezintă inimile oamenilor; cuvântul este semănat sau plantat în inimile lor. Fiecare persoană cade într-unul dintre aceste tipuri de pământ.

Sămânța semănată pe marginea drumului sunt cei ce aud cuvântul împărăției și nu-l înțeleg. Acești oameni nu au prețuit cuvântul lui Dumnezeu. Păsările îl reprezintă pe Satana, care vine îndată și ia cuvântul semănat în inimile lor, altfel ar fi putut crede și fi mântuiți. Observați că scrie că păsările l-au mâncat. Ce înseamnă asta? Înseamnă că l-au mâncat repede pe tot. Aceasta înseamnă că Satana nu lasă nicio parte din cuvânt în urmă. Dacă ar face-o, poate că s-ar putea așeza într-o crăpătură în acest pământ tare și ar putea rodi mai târziu, dar nu va mai rămâne nimic. Acest pământ, sau inimă, este atât de tare încât sămânța stă doar la suprafață, iar Satana vine și ia TOTUL.

Al doilea tip de pământ este pământul pietros. Acești oameni aud cuvântul și îl primesc cu bucurie. La început, ei sunt entuziasmați. Satana nu le-a putut fura cuvântul pentru că l-au primit. Dar Satana poate aduce ispită, s-au necaz (presiune) și persecuție și îi poate duce la o poticnire. Acești oameni nu au rădăcini, pentru că solul lor este superficial, nu adânc. Aceasta este sămânța care a crescut, dar a fost pârjolită pentru că nu avea rădăcini sau apă.

Acești oameni nu aveau rădăcini și le lipsea umezeala. Când a răsărit soarele, căldura, presiunea, persecuția, au pârjolit planta. Planta nu primea apă și nu avea rădăcini, așa că atunci când a venit căldura, s-a ofilit. Vorbim despre ofilire: asta înseamnă că se micșorează și se usucă. Cum arată plantele uscate? Sunt zbârcite și fragile; se rup ușor.

Cum vei înțelege?

Avem nevoie ca cuvântul lui Dumnezeu să fie sursa noastră; semințele nu pot crește fără apă. Oamenii superficiali se uită la alți oameni pentru a-i „uda”. Ei se uită la oameni pentru a-i încuraja și a le oferi afirmarea și dragostea pe care ar trebui să le primească de la Domnul. Nu au rădăcini, așa că toată umezeala vine de la suprafață, căutând complimente și afirmații constante din partea celorlalți. Când acest lucru nu se întâmplă sau se termină, se usucă din cauza „căldurii” cauzate de persecuție, necazuri sau ispite, deoarece nu au o fântână adâncă din care să ia apă; au sursa greșită. Profetul Ieremia a spus că, dacă ne punem încrederea în om, vom fi blestemați. Persoana care își pune încrederea în om este ca un arbust în deșert, unde nimeni nu locuiește. A căuta afirmarea de la oameni, mai degrabă decât de la Domnul, înseamnă a pune încredere în om.

Dar binecuvântat este omul care se încrede în Domnul. Acea persoană este ca un pom sădit lângă apă, care își întinde rădăcinile lângă râu și nu este afectat de căldură și secetă. Acest pom se află în același mediu; experimentează aceeași căldură și presiune ca și arbustul; dar pomul are rădăcini și primește umezeală din altă parte (Ieremia 17:5-8; Psalmul 1:1-3).

Care sunt rădăcinile? Trebuie să fim înrădăcinați și ancorați în dragostea lui Dumnezeu. Nu suntem înrădăcinați în dragostea noastră pentru ceilalți, acesta ar fi rodul pe care l-am aduce fiind înrădăcinați în dragostea Lui pentru NOI. Când știm și înțelegem cât de mult ne iubește El, putem fi umpluți de plinătatea lui Dumnezeu (Efeseni 3:17-19; Efeseni 2:4).

Acești oameni s-au ofensat. Cuvântul grecesc folosit aici pentru „a fi ofensat” în Marcu 4 înseamnă a face o persoană să nu aibă încredere în cineva în care ar trebui să aibă încredere și în care să asculte; a vedea în altul ceva de dezaprobat care îl împiedică să recunoască autoritatea. Ofensa este periculoasă; lucrează direct împotriva Domnului. Ofensa adusă cuvântului scoate cuvântul lui Dumnezeu dintr-o poziție de autoritate în viața ta (Psalmul 119:165).

Al treilea tip de sol este solul cu spini. Acești oameni au auzit Cuvântul și a crescut. Au primit Cuvântul, au prins rădăcini și nu s-au poticnit. Dar îngrijorarea și grija pentru lucrurile lumii (cuvântul grecesc propriu-zis înseamnă „abatere de la realitate”), înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri au intrat în ei, au sufocat Cuvântul și l-au făcut neroditor.

Cuvântul a intrat, dar au intrat și alte lucruri. Trebuie să ne păzim inimile. Aceste alte lucruri au intrat din cauza lipsei de înțelegere a iubirii lui Dumnezeu. Acești oameni nu știau că El este sursa noastră de provizie și protecție. Acești oameni aveau niște rădăcini, dar nu erau întemeiate, adică nu stabiliseră o temelie solidă. Luca spune că această sămânță nu a adus niciun rod la perfecție. Sămânța poate că a început să producă rod, dar aceste alte lucruri au sufocat cuvântul lui Dumnezeu, iar rodul nu s-a maturizat (Efeseni 3:17-19).

Discuta:

Are un fruct necopt un gust bun? Ce se întâmplă cu fructele pentru ca acestea să moară înainte de a ajunge la maturitate?

Ultimul tip de pământ este pământul bun. Aceștia sunt oamenii care aud Cuvântul și îl înțeleg. Ei au o inimă bună și cinstită, aud cuvântul, îl primesc și îl păzesc. Apoi aduc rod. Unii de treizeci de ori, alții de șizeci de ori, iar alții de o sută de ori mai mult decât a fost sădit.

Isus în poveste

Majoritatea oamenilor sunt ca sămânța de pe marginea drumului.

Un grup mai mic este cel al celor care au căzut pe teren pietros.

Un grup și mai mic este cel al celor a căror sămânță a crescut cu spini.

Cel mai mic grup sunt cei care aduc roade.

Isus ESTE Cuvântul lui Dumnezeu. Inimile noastre sunt pământul, sau solul. Când Dumnezeu a creat lumea, a făcut animalele din pământ; a făcut toți copacii din pământ; a făcut omul din pământ. Când o sămânță este plantată, aceasta scoate ceea ce este necesar din pământ pentru a crește o plantă. Tot ce este necesar pentru acea plantă se află în sol; sămânța determină ce tip de plantă va crește.

În același fel, inimile noastre sunt pământul pentru sămânța cuvântului lui Dumnezeu. Dacă ne împietrim inima astfel încât să nu înțelegem, dacă nu avem profunzime sau dacă nu lăsăm lucrurile lumii să intre în inima noastră, sămânța nu va produce roade în viețile noastre. Dar dacă prețuim cuvântul lui Dumnezeu, avem pământ bun pentru ca el să crească și nu ne lăsăm distrași sau ofențați, putem lua sămânța cuvântului lui Dumnezeu și să o rostim, să o credem și să ne așteptăm să o vedem, ȘTIIND că cuvântul lui Dumnezeu va produce întotdeauna roade (Ioan 1:1; Geneza 2:9, 19; Isaia 55:11).

Întrebări de lecție și versete de memorat

21. Zacheu

1. Dacă Îl vei căuta pe Domnul Dumnezeuul tău, Îl vei găsi? (Deuteronom 4:29; Ieremia 29:13)
2. Îl vei găsi dacă faci ce?
3. Îl vei găsi când vei face ce?
4. Ce spune Psalmul 105:3 despre inimile celor ce-L caută pe Domnul?
Ieremia 29:13
Și Mă veți căuta și Mă veți găsi cu desăvârșire, când Mă veți căuta din toată inima voastră.

22. Mult iertat

Citește Ioan 12:1-11

1. De ce au venit evreii la această cină?
2. Ce voia Iuda să facă cu parfumul? De ce?
3. De ce a spus Isus că femeia făcea asta?
4. Ce voiau preoții să-i facă lui Lazăr?
5. De ce erau supărați pe Lazăr?

Luca 7:47

De aceea îți spun că păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate, pentru că a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.

23. Mai mult decât ceilalți

1. Cine punea bani în vistierie sau oferea în ziua aceea?
6. Ce au făcut oamenii bogați?
7. Cât a pus această doamnă în ofrandă?
8. Isus a spus că ceilalți oameni au dat?
9. De ce a fost mai valoros ceea ce a dăruit ea?

Luca 16:15

„Voi sunteți aceia care vă arătați dreptate înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Căci ce este prețuit de oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.”

24. Cum vei înțelege?

1. Ce s-a întâmplat cu sămânța care a căzut pe marginea drumului?
16. Ce s-a întâmplat cu sămânța care a căzut pe stânci?
17. Ce s-a întâmplat cu sămânța care a căzut printre spini?
18. Cum a spus Isus că sunt păsările?

Isaia 55:11

Așa va fi și cuvântul Meu, care iese din gura Mea; nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va împlini voia Mea și va izbuti în lucrul pentru care l-am trimis.

